

Obžalovanja vredni slučaji.

Samomor. Na Pobrežju pri Mariboru se je sprl 76 letni prevžitkar Rudolf Horvat s hišnim posetnikom. Streljal je nanj in na njegovo ženo, a ju ni zadel. V prepričanju, da sta oba zadeta, je zbežal v svojo sobo, se zaklenil in se ustrelil.

Mladina brez Boga in krščanskih vzorov. Dne 2. oktobra krog 6. ure zjutraj se je odigrala v Račah pri Mariboru mladostna žaloigra, ki je zahtevala tri smrtne žrtve in nam kaže, kam plove mladina brez Boga in krščanskih vzorov. Ob 5.55 je zapustil zjutrajni ljubljanski osebni vlak postajo Rače. Kakih 50 m proč od postaje Rače-Fram sta se vrgla pod lokomotivo dva mladca. Vlak so sicer takoj ustavili, a vendar se je nudi potnikom strahoten prizor. Enemu mladeniču so odrezala kolesa lokomotive glavo, drugega pa so popolnoma razmesarila. Koj so ugotovili, da gre za 17letnega čevljarskega vajenca Karla Mihorko in za 15letnega livarskega vajenca Feliksa Koder iz Rač. Oba samomorilca sta skupno oboževala 16letno posestnikovo hčerko Mimiko Bauman iz Rač. Sklenila sta, da usmrtila dekleta in izvršila skupno samomor. Mihorko in Koder sta se podala dne 2. oktobra zgodaj na dom Mimike Baumanove. Zvabila sta deklino, ki ni slutila ničesar hudega, iz hiše. Eden je ustrelil dekleta in koj nato sta zbežala oba v smeri proti železniški postaji, kjer sta se vrgla pod vlak. Mladinska žaloigra je globoko pretresla celo okolico in bo odprla marsikaterim staršem oči, kako potrebna je danes krščanska vzgoja, ki edina lahko odvrača odraščajočo mladino od zablode samomora in drugih zločinov.

Vlom v gostilno. V noči je bilo vlomljeno v krčmo Lah na Radvanjski cesti pri Mariboru. Tat je odnesel gramofon s ploščami ter nekaj cigaret in jestvin. Škoda znaša 1500 Din.

Ko je prodril v črni les, ga je pričel oplazovati notrajni nemir. Zdelo se mu je, kakor bi bil stopl. na starodavno pokopališče, ki je bilo tedaj še zeleno, ko je tudi cela pokrajina proti severu kazala drugačno lice. Tukaj so se podili pred tisočletji že davno izumrli mamuti. Trenutna sprememba podnebja je pomorila drevje, ki pa ni strohnelo, ampak prepojeno z mokroto — okamenelo. Ta drevesa so stala tukaj od bogznaj kedaj in so mogle zveržene veje proti nebu, kljubujoč tisočletjem. Temno-črni so bili drevesni mrličji. Nobeden podmladek ni poganjil pod njimi, nobena ptica jih ni obiskovala. Vse naokrog je bilo brez življenja — mrtvo!

Približno 100 m dalje v črnem lesu se je zbrknil volk s svojega zasneženega brloga. Lavison je sprožil prenašlo in ga zgrešil. Liki sivkasta senca je zbežal volk globlje v gozd, proti zamrzlemu jarku, v kojega bližini se je nahajala Amerikančeva lisičja past.

In kar naenkrat je postal volk pred kopico kamenja, da se je kar zakadil sneg izpod krempljev njegovih šap. V istem trenutku se je obrnil

Izsledeni potvorjeni novci. Orožniki od Sv. Marjete ob Pesnici so našli pri 27letnemu posestniku Jožefu Bajšiču v Spodnji Ploderšnici pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah 36 kovancev po 20 Din, 13 do 50 in obliki za vlivanje. Orožniki so uverjeni, da je lastnik kovavnice za potvorbo srebrnjakov imel še doslej neizsledene pomagače.

Smrtna žrtev prepira. V Slov. Bistrici sta se sprla 20letni Ivan Mlaker in 24letni Maks Braučič. V prepiru je potegnil slednji nož in ga je zasadil Mlakerju dvakrat skozi prsa. Zabodeni je imel še toliko moči, da je krenil proti domači hiši, kjer je omahnil na pragu in izdihnil.

Strel v vrat si je pognal v Celju 23letni redov 39. pešpolka Smail Memetovič. Nevarno ranjenega so prepeljali v bolnico.

Tatvina treh krav. V Veliki Loki na Dolenjskem je ukradel in odgnal neznanec gonjaču Miletu Vugujeviču tri lepe krave, ki so bile last posestnika Janeza Bohleta iz Koroške vasi.

IZ PREISKAVE O KOŠAJNČEVIH VLOMIH IN TATVINAH.

Zadnjič smo poročali, kako je bil aretiran v Mariboru po hudi pitki s policijo na starem mestnem pokopališču že več nego pol leta zasledovani vlomilec, tat in ubijalec Franc Košajnc. Vendar enkrat prijati ni uganjal vlovov samo v Mariboru in okolici, ampak predvsem tudi v Avstriji po Grazu.

Ko je mariborska policija bila gotova z zasliševanjem zločinca, je pripehljal dne 2. oktobra opekarnar Eustachio iz Graza v avtomobilu tri uradnike od graškega policijskega ravnateljstva. Avstrijecem je Košajnc priznal 6 težkih vlovov, katere je zagrešil po stanovanjih boljnjih ljudi v Grazu. Med okradenimi so: feldmaršallajtnant Seydler-Sanwehr, generalmajor Jožef Kubin, major Helfert, vsi stanujoči v Grazu. Dalje opekarnar Eustachio v Št. Petru pri Grazu, krčmar Wazinger

iz Lustbüchla in deželni uradnik Hofer z Ruckerlberga.

Košajnc je predvsem izmikal pri vlovih dragocenosti, katerih je odnesel pri omenjenih v Grazu in okolici za več nego 100.000 Din. Največji plen mu je padel v roke v hiši opekarnarja Eustachija. Med tem, ko je opekarnarjeva družina pozno popoldne kvartala v pritličju, se je splazil lopov v I. nadstropje in je odnesel več starinskih družinskih dragocenosti, dva brovning samokresa, eden revolver na boben in potni list na ime Franco Eustachio. S tem potnim listom je prekoračil brez težkoč državno mejo in se vpisal v hotelu v Mariboru. Kam je Košajnc skrnil in razpečal ukradeno zlatnino, še ni dognano. V Mariboru je prodal dragocenosti za 4000 Din.

S kako drznostjo je bil Košajnc na delu, je razvidno iz dejstva, da se je večkrat znal odtegniti aretaciji s samokresom v roki. V Grazu je skočil enkrat iz vozečega voza cestne železnice. Ob tej priliki je potegnil s seboj enega potnika, ki se je znatno poškodoval pri padcu.

Dalje je imel tolovaj navado, da se je podajal na zločinske pohode v telovadnih čevljih, ki so mu bili znatna pomoč pri pobeju in posebno pri plezanju preko obzidja. Težkoče je imel z umetnim zobovjem, katerega je na hitrem pobeju na zasledovanju večkrat zgubil.

Pri zaslišanju v Mariboru je ropar priznal, če bi bil imel na nogah telovadne čevlje, bi ga ne bil nikdo dohitel in podrl na tla.

Po končanem zaslišanju na policijskem komisarijatu so predali Košajnc v zapore okrožnega sodišča.

Izpred sodišča.

Tudi mladoletnik prejel zaslužen kaznen. Letos 24. aprila je udaril mladoletnik I. G. iz Celestrine v Št. Petru pri Mariboru z motiko po glavi Srečka

in zdirjal nazaj po poti, po kateri je pribrazil, ter naravnost proti Lavisonu.

Lovec je nastavljal puško k licu in ustrelil. Tokrat je zadel zver sredi skozi prsa. Volk se je prekotalil, začel besno stresavati s tacami in je obležal poleg debela.

Amerikanec je pognal iz cevi prazno patronske stročnice, ogledoval volka in lukal proti skali, ki se je skoraj zgubljala v mraku. Čudno, da se je zver s tako naglico obrnil nazaj. Nekaj jo je moralo tamkaj le prestrašiti. In taisto nekaj je tičalo in se skrivalo za kamenjem.

Ničesar ni slišal, nič videl. Kljub temu ga je vznemirjalo čudno obnašanje volka. Mogoče bi bilo dobro, če bi se vrnil, obšel gozd in poiskal morebitno sled, ki je vodila v črni les.

Prepozno!

V trenutku, ko se je okrenil, je dvakrat zablisnilo izza kupa kamenja, dvakratni pok je pretrgal tišino. Ena krogla mu je zažvižgala ravno mimo vrata. Druga mu je oprasnila mečo na nogi in ga vrgla na kolena.

Iznenaden od čisto nepričakovanega napada, je spustil puško in se je poskušal obdržati

ril. Pred požarom je Nestor zbežal proti sosednemu mestu Illaire. Med potjo je ustrelil s kolesa mladega Francoza Patigniera, katerega je imel pomotoma za brata svojega tekmeča. Prišedši v svoje stanovanje, se je zaklenil v sobo in si pognal kroglo v prsa. Ranil se je lažje. Orožniki so ga prijeli v postelji.

Roparski umor v vlaku.

V nedeljo dne 29. 9. t. l. zgodaj zjutraj so našli železniški uslužbenec med postajama Admont in Frauenberg v Avstriji truplo 50letne ženske, ki je bilo vrženo iz brzovlaka na prog. Poizvedbe so dognale, da gre za 50letno ravnateljico šole

Bohla. Udarec je bil tako silovit, da mu je udarjeni podlegel. Mariborsko sodišče je obsodilo 1. oktobra mladoletnega ubijalca na 3 leta strogega zapora.

Radi uboja matere 6 let robije. V Zapotoku na Kranjskem sta se sprli 1. sept. 66 letna Marija Vode in njena 19-letna hčerka Amalija. Hči bi se bila rada poročila, pa se je mati branila, da bi prepisala hišo pred svojo smrtjo. Amalija je ubila mater s polenom in je bila v Ljubljani 4. oktobra obsojena radi težke telesne poškodbe s smrtnim izidom na 6 let robije.

*

Slovenska Krajina.

Vesela vesti. Kakor smo zvedeli, se je končno le doseglo na posredovanje slov. ministrov gg. dr. Korošca in dr. M. Kreka, da se je otvoril peti gimnazijski razred kot samoupravni. Je to za nas velikega pomena, zlasti v teh težkih gospodarskih časih, ko naši kmečki ljudje bijejo težak boj za obstanek. Tako bo marsikateri dijak lahko končal srednjo šolo, kar bi mu sicer bilo onemogočeno, ker starši ne bi mogli nositi stroškov za njegovo vzdrževanje pri študiranju. Peti gimnazijski razred, četudi samoupravni, nam daje upanje, da se bodo v doglednem času in postopoma otvorili tudi ostali trije višji razredi in se bo končno tako uresničil tako dolgo zaželjeni san naših dolgoletnih borb za popolno soboško gimnazijo v Slov. krajini. Slovenskima ministroma pa naša iskrena zahvala!

Sobota. G. Josip Benko, znani industrijalec v Soboti in sedanji narodni poslanec za soboški srez, je bil na predlog trgovskega ministra odlikovan za zasluge na trgovskem polju z redom Jugoslovenske krone IV. stopnje. — 22. septembra sta se spoprijela na zelenem polju naša nogometna rivala SK Mura iz Sobotice in SK Lendava iz Lendave na igrišču Mure v Soboti. Tekma je sicer končala z malenkostnim viškom za Muro, vendar pa je Lendava daleč preseгла vse pričakovanje in je žela splošne simpatije s svojo igro. Take tekme nas izredno veselijo, ker kažejo res pravi

užitek gledalcu in tudi igralcem nudijo krasno šolo za igranje nogometa. — Sreski odbor Rdečega križa za soboški srez bo priredil tromesečni bolničarski tečaj. Tečaj se bo pričel 14. oktobra. Obiskovalci se bodo morali obvezati, da se bodo redno udeleževali tega tečaja. Na koncu se bodo polagali izpiti, ki dajejo s pridobljeno diplomom pravico za poklic prostovoljnega bolničarja in prostovoljne sestre. Tečaj je brezplačen, zato se pričakuje precejšen odziv za obisk tega tečaja. — Zbirka za nakup rešilnega avtomobila Rdečega križa precej dobro uspeva. Upamo, da bo v doglednem času potreben denar nabran in bo tako omogočen nakup tako potrebnega rešilnega avtomobila. — Tudi letos se bo vršil tečaj za učenje francoskega jezika za začetnike in za nadaljevalce s konverzacijo, pod okriljem francoskega krožka v Soboti. — V vrtni ulici so trije pobalini povzročili zelo nepremišljeno dejanje, ki bi lahko zahtevalo smrtno nesrečo. V svoji nepremišljenosti so namreč zvezali žico z električnim vodom in jo nato pritrdili na železno ograjo. Tako so napeljali tok do železnih vrat. Potem so poklicali v bližini se igrajočega dečka in mu dejali, naj se prime železnih vrat. Deček je seveda prišel za vrata in v tem trenutku ga je začel tresti močan električni tok, ne da bi se ga mogel rešiti. Fantje so v strahu, da bi tok dečka ubil, s kolum naglo pretrgali žico, ki je spajala električni vod z ograjo in tako povzročili pregorenje električnih zavorovalk v bližini. Zadevo preiskuje soboško orožništvo.

Lendava. Naša slovenska Lendava le malokdaj doživi kaj izrednega in zanimivega, čeprav je sedež sreza. Vendar pa je dne 21. septembra doživela lep večer. Obiskali so nas namreč pevci »Lipe« iz Slovenske Bistrice in priredili koncert pod vodstvom bivšega uradniškega pripravnika v Lendavi g. Janka Podobnika. Spored je bil zelo posrečeno izbran in posamezne točke izredno dobro izvajane. Nekateri pesmi so bile izvajane res odlično in je tako pevski zbor »Lipe« žele zasluženo priznanje od občinstva z burnim ploskanjem, da se dolgo ni poleglo navdušenje. Vsi so bili navdušeni nad lepim petjem in žele bi bilo, da bi nas taka sreča še večkrat doletela, ker se včasih res dolgočasimo. Pevcem iz Slov. Bistrice pa naša najlepša zahvala in na skorajšnje svidenje v slovenski Lendavi.

Nedelica. Le malokdaj se čuje kakšen glas iz naše lične Nedelice. Življenje teče enakomerno in posebnih dogodkov ni. Vendar smo pa doživeli sredi septembra izreden dogodek, ki je žele precej smeja. Nekaj fantov iz bližnjega Turnišča se je napotilo vasovat k nam. Bog vedi, kaj jih je zmotilo, da so se lotili spečega fanta v seniku in začeli udrihati po njem. Speči je bil Törnár Štefan. Prvi trenutek se Törnár niti ni zavedal, kaj se z njim godi. Čez čas mu je pa bilo teh neumnosti zadosti in je kljub bolečinam od kolov pometal napadalce iz senika in jih nagnal z dvorišča. Čudni so res nekateri mladi fantje, da še spečih ne puste pri miru!

Sebeščan. Kakor smo že zadnjič poročali, je

za obrtno umetnost iz Bukarešte v Rumuniji Marijo Farcasanu, ki je potovala v Pariz.

Čudosa v kraljstvu dreves.

V splošnem ne dosežejo drevesa višine več nego 40 m. Med najvišja drevesa na svetu spada avstralski evkaliptus, ki postane 150 metrov visok in je na vrhu okrašen s košato krono. V višino 100 m se povzpnejo v Kaliforniji v Severni Ameriki mamut drevesa, ki so pa mnogo debelejša nego avstralski evkaliptus in postanejo 5—6 tisoč let stara. Slednja spadajo med najstarejša drevesa na svetu. Pravo čudo, kar se tiče drevesne širine, je japonski mecesen, katerega imenujejo

pri prvem deblu. Ponovno so segli trije do štiri ognjeni jeziki po njem od druge strani jarka. Krogla mu je osmeknila lica in mu razcefrala kožuhovinasto kapo. Druga je udarila ob okameneli les mrtvega drevesa, odtrgala tresko in odbrenčala z njo.

Kakor na povelje se je vrgel Lavison na tla. Na ta način si je rešil vsaj trenutno življenje, ker ostanek njemu namenjenih krogel je odfrčal nad njim.

Nato je obmolnil ogenj. Sovražnik je bil prepričan, da je zadel in je lovec ubit. Z bliskavico se je potegnil napadeni v kritje za drevo. Od tam je otipal puško in jo potegnil k sebi za cev.

Njegovo početje so opazili iz nasprotni strani. Zopet so siknile krogle, ne da bi bile zadele in zavladal je mir.

Lavison je čakal z na strel pripravljeno puško. Le nekoliko sta ga skeleli praski na licu in na nogi. Čutil pa je, da rana na meči krvavi.

Za skalami ni bilo opaziti nikakega premikanja. Minulo je 5 minut . . . 8 . . . 10! Zadeva je postajala opasna. Lavison je bil prepričan, da

je uganil načrt rdečkožnih napadalcev. Hitro so se prepričali, da mu ne morejo prav do živega izza kamenite utrdbe. En del se je poslužil mrtvega gozda za okolilni manever. Drevo je nudilo Lavisonu kritje samo naprej. Od vseh drugih strani je bil povsem nezavarovan.

Dvignil je glavo in pogledal naokrog. Dvajset korakov dalje na levo je stala tesna skupina treh velikih dreves. Če bi mu uspelo, da bi stekel tja, se vrgel med debli na tla, bi bil kakor v majhni trdnjavi.

Previdno je pripravil telo za skok, se pognal kvišku in že je hušnil proti cilju. Njegov izpad je sovražnike presenetil. Že je imel polovico poti za seboj, ko so otvorili napadalci ogenj. Nekaj krogel je zapisnilo mimo, buknilo v sneg, le par se je odbilo od okamenelih dreves. Ogenj iz puškinih cevi mu je bil dober kažipot. Ne da bi bil zadet, je dosegel kritje dreves, kjer je izkopal s pomočjo snežnega obroča sneg in izpopolnil utrdbo.

Trenutno je bil zopet na varnem. Nikakor se ni predajal v očigled smrtni nevarnosti upu, da bo sploh ušel živ. Indijanci so ga sigurno ob-